

Počasi sem stegoval roko k železnemu zapahu,
 dotaknil se ga, se ga krčevito oklenil in tisti zunaj je čutil,
 da sva si blizu,
 da je med nama samo še za dva prsta lesa
 in je nehal trkati,
 moja roka in zapah sta bila en sam kos ledu.
 Mama!
 Mama, saj se mi ni treba bati?

Počasi sem odrival zapah,
 dolgo, po cele mesece,
 medtem sem kjerkoli bil rad na svetu,
 medtem sem si kjerkoli privoščil vsakdanje težave,
 a hkrati na dverih odrinil zapah
 in v špranji med podbojem in vrati
 zagledal na pragu tebe,
 mama,
 orjaško, negibno.

Trdno sem zaloputnil in zapahnil dveri,
 srce mi je skočilo iz prsi in me preraslo,
 napoti sem mu bil, majhen trepetajoč tujek strahu,
 toda odslej bom noč in dan ob teh dverih
 in medtem se bom kjerkoli opajal z občutkom,
 da sem še, da sem,
 dan in noč bom ob teh dverih,
 v prstih bom čutil hlad železnega zapaha,
 ki pronica prav do srca
 in z dlanjo druge roke tiščal les,
 za katerim orjaška, negibna,
 čakaš ti,

ti, ki si se pod izviri studencev prigrabila do tega praga.
 In nekoč bom odprl
 in pustil odprto na stežaj.

Prevedel Ivan Minatti

KARL KROLOW, Nemčija

Karl Krolow je star štiriinpetdeset let, po rodu iz severne Nemčije. Dolgo je živel v Göttingenu, od leta 1956 pa v Darmstadt. Je najreprezentativnejši lirik povojnega časa. Začel je kot pesnik narave, bil je, kot Peter Hunhel in Günter Eich, učenec Wilhelma Lehmana. Potem je pod vplivom Francozov in Špancev obrnil tej šoli hrbet. Krolow je prevajal Apollinaira,

Superviella. Eluarda, Reverdyja ter Špance Machada, Jimeneza, Altolaguirra in veliko drugih. Njegov slog je pridobil nove podobe in metafore. Opustil je rimo.

Vse te tendence in melodije najdemo tudi v pesmi *Jabolka*, ki sodi v kratek ciklus *Pomološke pesmi*, ki so nastale 1966. leta. Iz nje lahko izluščimo razvoj Krolowa samega: začetek z jabolki v vrtu severnonemškega pastorja; »učna« dopolnitev znanja s pomočjo leksikona; mitološki pomen v smislu Wilhelma Lehmana in dvoumno namigovanje na izgubo religioznih motivov »na zahodni strani«. Zadnja kitica se spet povrača na začetek pesmi: otrok vgrizne v jabolko. Toda pesnikovo jabolko je »spesnjen sad«. Zreli pesnik ustvari pesem, jabolko, naravni red. In potem dodaja: »jesen je blizu«. Pesem je objavljena v zbirki, ki ima naslov Vsakdanje pesmi. Pesnikov jezik se vrne v vsakdanjost, k otrokom, k mitu. V tem je vrednost te pesmi, ki šteje med najlepše v novejši liriki.

Curt Hohoff

JABOLKA

Karl Krolow

Začetek jabolk je od nekđaj
v pastorjevem vrtu —
mošánčkov in renet rdečih.

V leksikonu piše,
da les dreves
lahko lepo položčimo
in da je primeren
za izdelavo
lesorezov.

A mitološko jabolko
je v varstvu
nimf.
Hesperide so umrle
kot Herakles.
Na zahodni strani
nihčé ne nosi več
neba.

Avgusta vgriznejo
prvi zobje
v nespesnjene sadove —
jesen
je blizu.

Prevedel Bogdan Gjud